

దాదాపు క్రీస్తుపూర్వము 2747 ప్రాంతమున కలి ఆరంభించియుండవచ్చు ననియు కొందరు గణితపండితులు వాదించుచున్నారు. (1) సప్తర్షులు యేషానమున పండినదియు నిష్టయించుటలోగల భేదములనుబట్టి చేతావని గ్రంథకర్త మున్నగువారు కలియుగ మిప్పుడే యంతమని వ్రాసియున్నారు. యుద్ధిరకళక మప్పు దేవుడలేదని కొందరి యభిప్రాయము. భారత యుద్ధ కాల నిష్టయమునందుగూడ పలువురు పండితులు పలురీతుల యభిప్రాయములు గల్గియుండిరి. వానిలో ముఖ్యము లీ క్రిందివిధముగా నున్నవి.

జప్తిని పగ్గిటకు సిద్ధాంత ప్రకారము భారతయుద్ధం	క్రీ. పూ. 1810 సం॥
శ్రీకచంద్ర విద్యాస్థుడు ...	1768 ,,
,, మరియొక లెక్కను ...	1922 ,,
స్వామి కన్నుపిళ్ళ ...	2402 ,,
కల్లణపండితుడు ...	2448 ,,
గోపాలయ్యరు ...	1177 ,,
జోన్నపండితుడు ...	2402 ,,
తిలకుమహాకవియుడు ...	1440 ,,
నడింపల్లి జగన్నాథరావు పంతులు ...	3189 ,,
కొడాలి లక్ష్మీనారాయణ ...	980 ,,
కొన్ని పురాణములు, భాగవతములనుబట్టి ...	1470 ,,

వీరందఱును మనకు లభించిన ఆధారము లన్నిటిని పరిశీలించకపోవుట చేతనే యీవిషయమై వారి అంత్యనిష్టయములు వివిధమై తృప్తి చేయజాలక పోవు కారణమని చెప్పవలసియున్నది. వీరిలో మొదటి ఇద్దరు పురాణము లలోని లెక్కలనుబట్టియు జోన్న పరాశర సిద్ధాంతమునుబట్టియు, దక్కిన వారు వరాహమిహిరారి గణితశాస్త్రజ్ఞుల వాక్యములలోని యుద్ధభేదములను బట్టియు, కొడాలి లక్ష్మీనారాయణగారు జైనవాఙ్మయము, సప్తర్షులు ముందుకు నడచునని చేసిన విపరీత సిద్ధాంతాదులబట్టియు వ్రాసిరి. జగన్నాథ రావుపంతులు ఆయన చలనాదులతో కలియుగారంభమును దక్కిన శాస్త్రము

లకు సరిపెట్టి వ్రాసిరిగాని పురాణములలోని పాలన సంఖ్యలను గమనింపక పోయిరి. గాని వీనియన్నిటిలోను మొదటి యిద్దరు కాలములే మనకు యధార్థ పరిజ్ఞానమును గల్గించుటలో తోడ్పడుచున్నవి. జగన్నాథరావు పంతులుగారు తక్కినవారి వాదముల నన్నిటిని ఖండించుచు “ఆంధ్ర మహా సామ్రాజ్యము” అను గ్రంథములో వివరముగ తెలిపియున్నారుగాన ఆ చర్చయంతయు నిచ్చట మానితిమి. కలియుగము క్రీ.పూ. 3102 అనుటకు వారు తగిన ప్రమాణములన్నియు సేకరించిరిగాని భారతయుద్ధకాల నిష్టయములో నా కలియుగమునే అప్పటిదిగా భావించుటలో వారు పురాణముల లోని లెక్క సరిపెట్టలేకపోయిరి. ఆయినను వారికి దేవమాన సంవత్సరము లన్నియు కల్పితములుగా దోచకపోయినందున వాస్తవికచరిత్ర వారికి బోధపడలేదు. సప్తర్షులు ముందుకు నడతురని లక్ష్మీనారాయణగారు చేసేడి వాద మే పురాణమును వప్పుకొనుటలేదు. సరిగదా గణితశాస్త్రజ్ఞులైనను చెప్పుటలేదు. మన పురాణ ప్రామాణ్యములకన్న జైనగ్రంథ ప్రామాణ్య మింకను హీనముగా నతిశయోక్తులతోను, ఘమారుగాను ఉండునేగాని విశ్వసనీయముగాదు. గోపాలయ్యరు లక్ష్మీనారాయణగారి వాదముల ననుసరించినచో చాల వంకములవారి పాలన లేకుండనే పోవలెను. గాని. యిది యసంభవము. యుద్ధిరకళకారంభమునే సందేహించు పండితులు కొందరున్నారు. ఆ కళమును దెల్పెడి యొక కాసన దృష్టాంతము గలదు. అది యీ క్రిందివిధముగా నున్నది.

“యుద్ధిరకళకము 89 సం॥న స్థవంగ సం॥లో సహస్యమాసము అనగా పువ్య బి 3౦ అమావాస్య సోమవారమునాడు జనమేజయ మహాగాజు తుంగభద్రానదీతీరమున గల యొక స్థలమును అచటి మనిబృంద చుతము నకు తన తండ్రి తాతల పుణ్యమునకై అపరాగసమయమున చానమిచ్చెను.” (ఇండియన్ ఆంటిక్వేరీ వాల్యూము 4 పుట 388 లోగల సంపూర్ణ కాసనమునకు సాగ్రాంశము.)

లిపి సాంప్రదాయమును బట్టి యీ కాసనము తర్వాతవారెవ్వరో కల్పించి వ్రాయించినట్లు పరిశోధకు లభిప్రాయపడియున్నారు గాని యొకవేళ